

[Finansministeren.]

paa Indkomst- og Formueskatten, 2 Mill. Kr. paa Stempelafgifterne og 9 Mill. Kr. paa de almindelige Forbrugsafgifter. For disse sidstes Vedkommende har jeg regnet med Nedgang saavel for Toldafgifterne som for Afgifterne paa Øl, Spiritus, Tobak og Chokolade- og Sukkervarer. Man maa jo forudsætte, at vanskeligere Indkomstforhold vil medføre et Fald i saadanne Afgifter, som hviler paa Befolkningens Forbrug, men som jeg tidligere har haft Løjlighed til at bemærke, er der ikke hidtil konstateret nogen Nedgang. Jeg har imidlertid forudset, at den vil komme, og har taget Hensyn dertil ved Budgetteringen.

Hermed har jeg redegjort for Driftsbudgettet paa Finanslovforslaget, og jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger om Forslagets § 26, hvor Statens Formuebevælgelser er budgetteret. De samlede Udgifter til Anlæg, Udlaan, Afdrag paa Statsgæld o. s. v. er anslaaet til i alt 64,6 Mill. Kr. Til Afdrag paa Statsgælden er budgetteret 25,5 Mill. Kr., og det aller-væsentligste af de øvrige Udgifter medgaar til Nyanlæg. Alene Statsvirksomhedernes Nyanlæg andrager ca. 35 Mill. Kr., og heraf lægger Statsbanerne alene Beslag paa omtrent 30 Mill. Kr. Godt 12 Mill. Kr. er tænkt anvendt til nye Jernbaneanlæg, og den største Del af disse Udgifter vil gaa til Broen over Lille Bælt og til Elektrificeringen af Jernbanenettet omkring København. Til Udvidelse af bestaaende Jernbaneanlæg er budgetteret 7,5 Mill. Kr., og til Forøgelse af Statsbanernes Materiel er regnet 8 Mill. Kr.; hvad der betyder en Forøgelse af godt 1 Mill. Kr. i Forhold til indeværende Aar.

Jeg gør her den Bemærkning, at der paa Stats-Laanefonden ikke er budgetteret Udlaan til Oprettelse af Husmandsbrug, da der for Tiden mangler Lovgivning paa dette Omraade. Til Gengæld er der heller ingen Indtægt budgetteret ved Salg af Husmandsobligationer, som fremkommer ved de nævnte Udlaan.

Indtægterne paa Formueparagraffen hidrører i det væsentlige fra Afskrivninger, som fra de enkelte Styrelses Budgetter er overført som Indtægt paa § 26. Endvidere er Arveafgiften opført til Indtægt med 12 Mill. Kr., Afdrag paa Laan med 4—5 Mill. Kr. og eventuelt Salg af Obligationer med ca. 6 Mill. Kr. De samlede Kapitalindtægter paa Formueparagraffen naar ikke til at dække de budgetterede Udgifter til Anlæg o. s. v., og det forudsættes derfor, at der skal tilvejebringes ny Kapital paa omtrent 18 Mill. Kr. En Del af dette Beløb

vil dog kunne indvindes ved det Overskud, som Regnskabet formentlig vil udvise for Driftsbudgettet, saaledes at Kassebeholdningen kun vil blive formindsket med forholdsvis mindre Beløb.

Hvis jeg til Slutning maa have Lov til at sammendrage kort mine Bemærkninger om de tre Finansaar, der her er omhandlet, Aaret 1930—31, det indeværende Finansaar 1931—32 og det kommende Finansaar 1932—33, mener jeg at have Ret til at konstatere, at Statens Finanser er i god Orden. Det afsluttede Regnskabsaar har givet et betydeligt Overskud. For indeværende Finansaar har man Lov til at regne med, at de budgetterede Tal vil holde, og hvis man kan slutte fra den Tid af Aaret, der allerede er gaaet, kan der forudses højere Indtægter end paaregnet og som Følge deraf større Overskud. For det kommende Finansaar er der budgetteret en efter min Mening rigelig Balance med et Overskud til at dække eventuelt nødvendige Tillægsbevillinger, og dette er sket, idet man samtidig har kunnet regne med væsentlig lavere Skatteindtægter end paa de foregaaende Aar. Midlet hertil har været Indførelse af Bepærelser, som mange maaske vil beklage, men som der i det store og hele dog sikkert vil opnaas Enighed om. Jeg har anset det for en Nødvendighed, at den danske Stats Økonomi holdes i god og sikker Balance, og det her forelagte Finanslovsforslag er Regeringens Indsats for, at dette kan ske. Jeg gaar ud fra, at alle Rigsdagens Medlemmer vil være klar over Nødvendigheden heraf, og jeg haaber, at Lovgivningsmagten vil medvirke til, at den danske Stats sunde og gode økonomiske Balance opretholdes. Jeg ved, at det har Værdi ogsaa udenfor Landets Grænser, at dette Forhold konstateres, og jeg føler mig vis paa, at dette vil være en Styrke for vort Land og vort Folk i de Tider, vi gaar i Møde, og at det vil bidrage til at gøre Gennemlevelsen af disse Tider lettere for det danske Samfund.

Dette siger jeg ogsaa under Hensyn til den øjeblikkelige Panik, som for Tiden synes at have grebet store Dele af den danske Befolkning. De Rystelser, som er kommet udefra, kan blive skæbnesvangre for vort Land. Men mest farligt er det at hengive sig til Troen paa uovervejede Beslutningers Værdi i skæbnesvangre Tider. En saa stærk Skiften i de økonomiske Forhold ude i Verden som den, vi ser fra Dag til Dag, ja fra Time til Time, kan nok opfordre til Ro og Forsigtighed. De Beslutninger, der skal træffes i Danmark — Beslutninger, der kan